

De temptatione dei contra homines. De temptatione qua fuit facta
a deo ab hominibus.

dm q̄ mures ciuitatis q̄n tamen in
magno periculo esset die ac nocte ne
inueniret hostes. Esdre. ij.

Comendat thobias q̄a iuit ad tē
plū dñi in iherusalē et ibi dñm ado
rauit. Tho. i.

Judas q̄n obtinuit victoriā de ini
mias qui tēplū dñi cōminauerunt
dixit ad fr̄es ei⁹ ante q̄m faceret menci
onem de proph̄is ecce contati sūt ini
mici nostri ascendam⁹ nūc mundate
templū. i. Machabe. ij.

Itē demetri⁹ statuit vt quicūq̄
fugerent ad templum q̄d est in ihero
solomis et in omnib⁹ finibus eius ob
noxius regi in omni negotio dimittē
tur. i. Mach. x.

Ciste⁹ quadragesimo die p̄fēct⁹
est ad tēplū. Lucē. ij.

Itē anno. xij. in templo disputās
ē inuenus. Lu. ij.

Itē de templo ementes et venden
tes eiecit. Math. xxi.

Itē in tēplo frequenter docuit et
miracula fecit. Math. xxi.

Arguebat dñs phariseos qui dice
bant autē templū sanctius templo.
Math. xxij.

Petrus et iohannes ascēdebāt in
templū ad horam oracionis nonam
et tunc factum est primum miraculū
sanctis. Actu. ij.

Angelus dñi in nocte ianuā carce
ris aperens et ap̄los inde educens
dicit ite sc̄ates loq̄mini in tēplo pla
bi o a verba vite hui⁹. Actu. v.

I dei pau ū p̄sequentes nolebāt
eū in tēplo occidere sed traxerūt eū
extra v. foris interficeretur. Act. xxi.

De temp̄tatione dei contra ho
mines

Ep̄tāul⁹ deus abrahānī p̄ci
piens vt fillum suum p̄mū o
laret. Gene. xxij.

Dixit dñs ad moysen ecce pluā
vobis māna de celo egrediet̄ p̄ls et
colligat q̄ sufficiant p̄ singulos dies
vt tēptem eū si ambulat in legē me
a an nō. Exodi. xvi.

Loquēte dño cū moyse audiēbat
plus vocem et sonitum bucinae v̄de
runtq̄ motum fumigantē et p̄teriti
si sunt ac pauore cōmissi et dixit moy
ses nolite timere vt eū probaret vos
v̄sūt deus. Exodi. xx.

Deuoluit dñs ezechia vt temp
taret eū et nō heret omnia q̄ erāt in
corde ei⁹ q̄n se venisset ad eū nūc h
re gis babilonis. ij. Para. xxxij.

Doleō thobias exprocat⁹ fuerat di
cid de eo q̄ de⁹ hanc tēptatōem per
miser fieri vt posteris daretur exem
plū paciencie. Tho. ij.

Dixit iudith filia israel quos
holofernes deluere cogitabat me
mores eē dēns q̄a tēptati sūt patres
vestri vt p̄barentur si vere deum co
lerent. Iudith. viij.

Propt̄ grauissimas tribulacōes q̄s
iob passus ē dicebāt probauit me q̄i
autē q̄d p̄ ignē transit. Job. xxij.

Petebāt dauid in. p̄. p̄ba me d
us et tempta. p̄. xxv.

Volēs deus pet̄tū tēptare iussit e
ū venire ad aq̄s in quib⁹ eū aliqua
liter mergi permisit. Math. xxij.

Dixit etiā philippus vñ emenius
panes iohannis. vi.

Accede vt probem vt cum sis fili⁹
meus elau. Gene. xxvij.

De temptatione que fuit facta a
deo ab hominibus

¶ Iſrahel multoties tēp-
tauerūt deū in deserto. Nu.
xiiij. ergo sp male accidit eis
Superati in bello a philisteis dixe-
runt quare percussit nos dñs corā
philistym. i. Regū. iij.

Et alia vice duceūt philistinū ac
chā dñi scā captū et plaga magna
percussit sunt. i. Regū. iij.

Sciebat dauid se munitū esse i re-
gē q̄ deberet post saul regnare nec
tamen voluit temptare deū et pone-
re in discrimine sed prudēt in oib⁹
agebat et seipsū vt debuit custodi-
ebat. i. Regū. xxij.

¶ Quis scaturit vt trāsactis quinq̄
dieb⁹ si non veniret adiutorū trade-
ret se et populū holoferni dixit autē
iudith presbiteris ciuitatis quā erāt
de illo cōsilio quā estis vos qui tēpta-
tis dominū. Iudith. viij.

¶ Cū dixit dyabolo quā posuit eū
super ymnaculū templi nō tēptabis
dominū deum tuū. Math. iij.

¶ Itē dixit phariseis querētib⁹ vt
liceret tabuū dare cesari volentes
eum capere in sermone. Quis me
tēptatis ypocrite. Math. xxij.

¶ Duce corripuit petrus ananiā et
saphirā eius v̄p̄tē dicens quid conue-
nit vobis tēptare spiritū dñi. Act. v.

De temptatione dyaboli.

¶ Dyabolus i serpente primos
patētes in parente debiliori
tēptate cepit se; in muliere.

¶ Itē a longe explorare incepit nec
sciam comedere persuasit.

¶ Itē penam seaturam negauit et
magna bona pmisit.

¶ Itē nō tēptauit de peccato ad qd
nullā haberent inclinacōem sed de

fructus suauitate et odore ac sapore
atq̄ excellenti dignitate et hoc totū
per men dacū. Genesis. iij.

¶ Dyabolus ostēdit p̄p̄o oia regna
mundi quā eū temptare voluit dicens
oia ista tradita sūt michi et cui volo
dabo illa. Lu. iij. et. Math. iij.

¶ Veniit dyabol⁹ a deo vt tēgere
iob in reb⁹ in liberis et in p̄p̄io cor-
pore in quo non potuit eius callidi-
tas et malignitas. Job. i.

¶ Nō expedit tēptationē suā alteri
reuelare qui de eodē malo est tēpta-
tus sic em̄ cū cadūt. Exēplū de
duob⁹ presbiteris qui cōcupiscenciā
suā sibi inuicē indicabāt. Dani. xij.

¶ Temptatio dñi nos inscituit ad vi-
tandū omne genus tēptacionū fuit
em̄ de reb⁹ tēptatus ad q̄ oia tēp-
tamēta mūdi p̄nt reduci. Math. iij.

¶ Ait dñs petro ecce sathan expete-
uit vos vt vos trāveret sicut tēptatū
ego autē rogauit te vt non deficiat
fides tua. Luce. xxij.

¶ Dyabolus suavit iude vt trāderet
dominū suū i manib⁹ iudeorū. Jo. xij.

¶ Dixit petrus ananiā autē tēptauit
sathānas cor tuū q̄ mentis spiritū
sancto. Actū. v.

De amore dei.

¶ Effectus timoris dei frequen-
ter ē causa peccati. ideo dixit
it abrahā ad abymelech co-
gitauit meam dicens forsitan non ē
timor dei in loco isto et interficiēt
me. Genesis. xx.

¶ Timuerūt obstetrices deum et ser-
uabāt mares et ideo edificauit illis
domos. Exodi. i.

¶ Volēs deus filijs israhel timorē
suū multum inuicere cū timorē et